

နယ်မြေ:
ဘုရင်မကြီး၏စာပတ်ခရီး

The Uncommon Reader
by Alan Bennett

ယခုစာအုပ်သည် သာမန်အရပ်သားမဟုတ်သည့်
 စာဖတ်သမားတစ်ဦးအကြောင်းဖြစ်သည်။
 စာပေလေ့လာ ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် မည်သို့သော
 အကျိုးဆက်များ ဖြစ်လာနိုင်သည်။
 ဘာကြောင့်စာဖတ်ရသည် စသည့် မူလစာရေးသူ၏
 စာပေနှင့် စာပေအပေါ် သဘောထား
 အယူအဆတို့ကို ဖော်ပြထားသည်။

ISBN 978-99971-44-63-8

K0451

9 789997 144638 >

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ထုတ်ဝေသူ - ဦးကျော်ဇင်၊ ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ(၀၀၄၅၄)

၅၁၊ ရေကျော်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပထမအကြိမ် - မတ်လ၊ ၂၀၂၂ ခုနှစ်၊ ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ။

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀

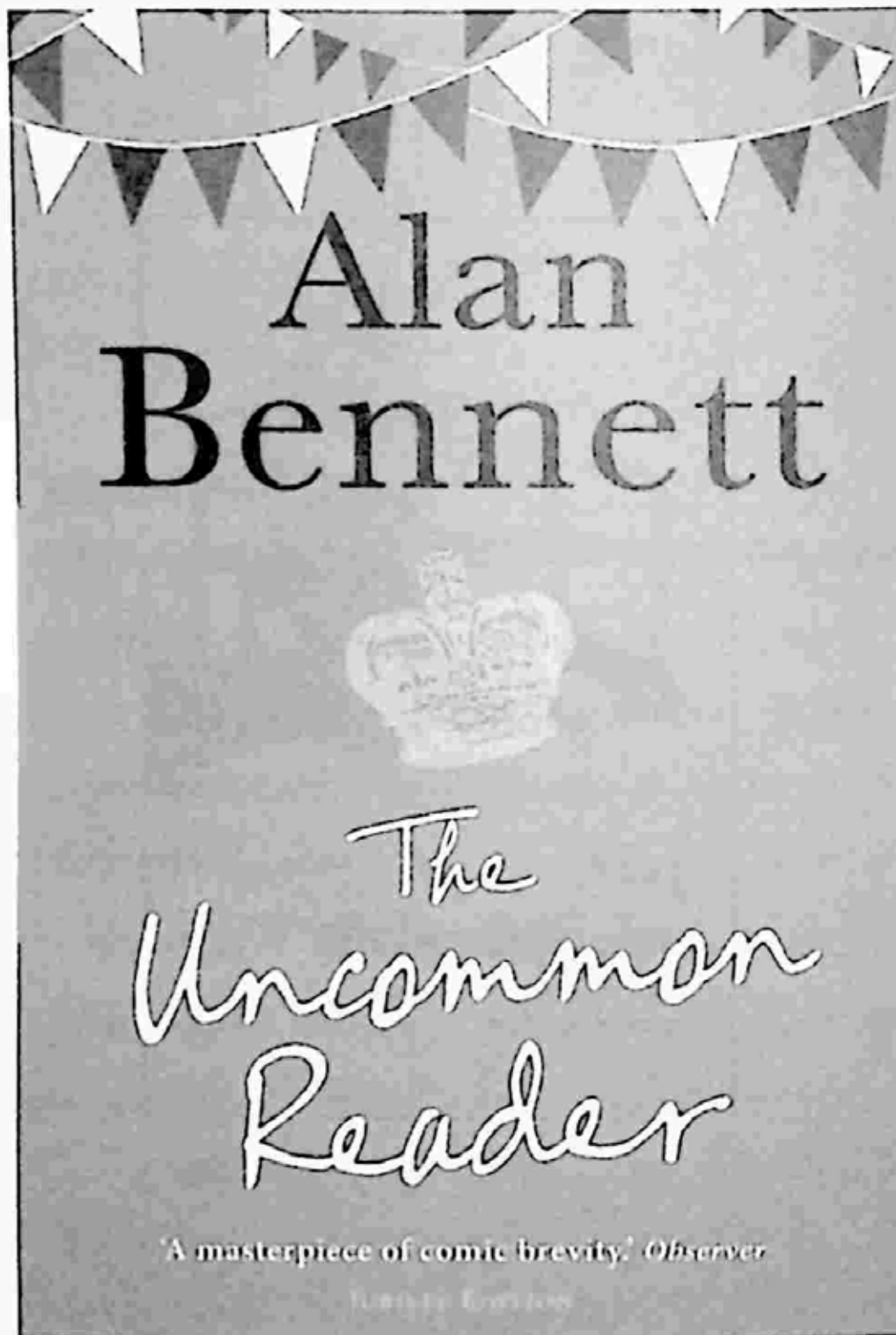
မျက်နှာပုံးနှင့် ဦးအေးဝင်း၊ အေးကမ္ဘာပုံနှိပ်တိုက် (၀၀၂၉၀)

အတွင်းပုံနှိပ် - အမှတ် ၄၆၊ ၄၆ လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာပုံးသရုပ်ဖော် - မာဏ

တန်ဖိုး - ၃၀၀၀ ကျပ်

မူရင်းစာရေးဆရာ Alan Bennett ၏
အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

အမည်ရင်း Alan Bennett ဖြစ်သည်။ အောက်စဖို့ဒ် တက္ကသိုလ်ဆင်း အင်္ဂလိပ်လူမျိုး စာရေးဆရာနှင့် ပြဇာတ် ရေး ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သည့်အပြင် ရုပ်သံဇာတ်လမ်းနှင့် ပြဇာတ်များတွင်လည်း ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင် သရုပ် ဆောင်လေ့ရှိသည်။ ဗြိတိသျှ အလယ်ခေတ် သမိုင်းဆိုင်ရာ ပညာရှင်အဖြစ် အောက်စဖို့ဒ်တက္ကသိုလ်တွင် သင်ကြားရေး တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် Beyond the Fringe ပြဇာတ်တွင် ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ကပြရာမှ နာမည် ကျော်ကြား လာခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် စာပေသင်ကြားရေး မှ ပြဇာတ်လောကသို့ အလုံးစုံ ပစ်ဝင်ကာ စာအုပ်စာပေများ

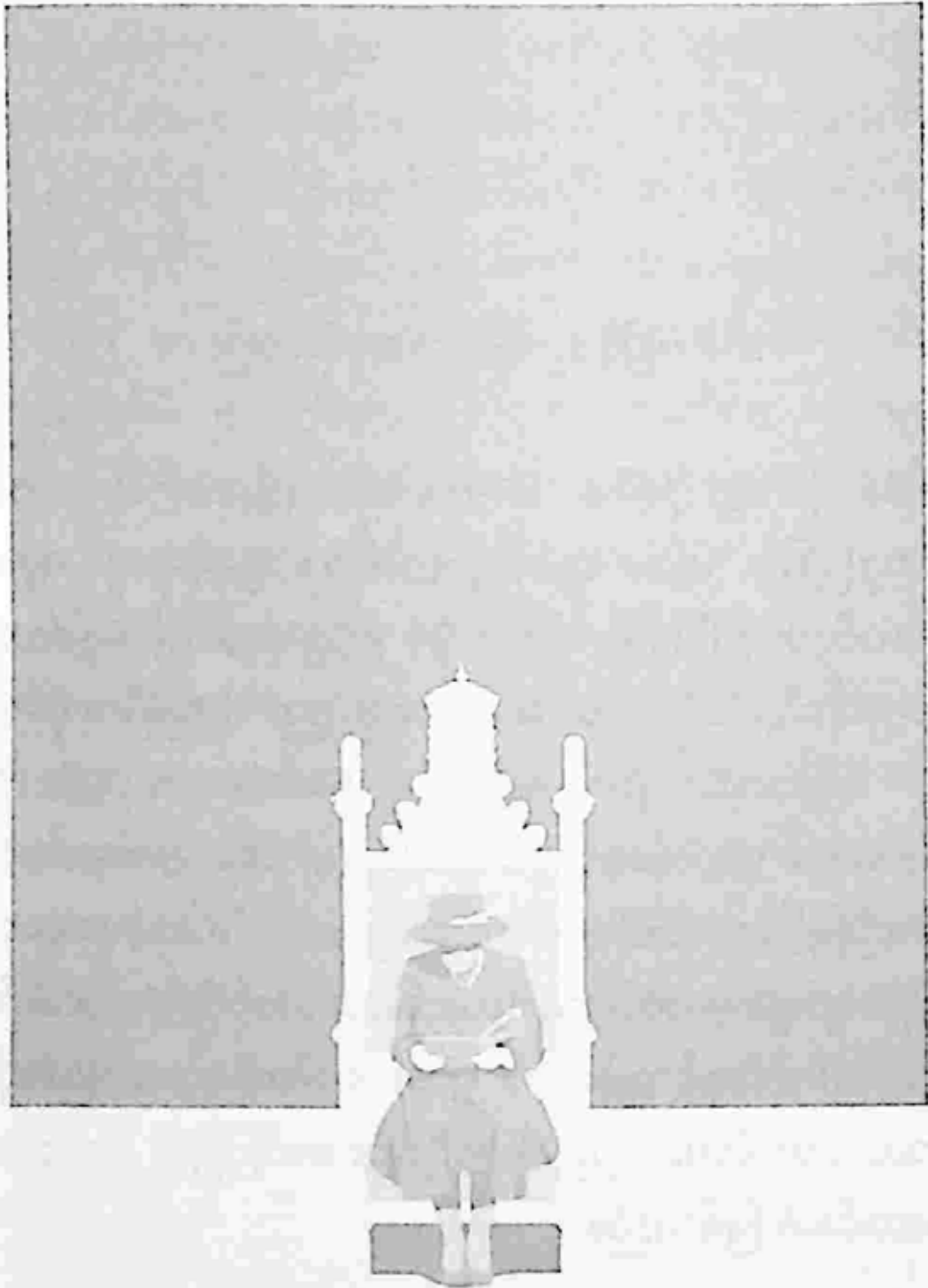
ဇာတ်လမ်းဇာတ်ညွှန်းများ စတင် ရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့သည်။
 Alice in Wonderland အပါအဝင် အခြားဇာတ်လမ်းပေါင်း
 ၂၀ ကျော်တွင် ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး လေး ငါးကြိမ်ထက်
 မနည်း ဗြိတိသျှ အကယ်ဒမီဆုစကားတင် စာရင်းတွင်ပါဝင်
 ခဲ့သည်။ စာပေဘက်တွင်လည်း ယခုစာအုပ် အပါအဝင်
 စာအုပ်ပေါင်း ၂၀ ခန့် ရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ စာပေဆုများ
 အနေဖြင့် ဗြိတိသျှစာပေ တစ်သက်တာဆု အပါအဝင် အခြား
 စာပေဆုများစွာကို ဆွတ်ခူး ရရှိထားသည့် စာပေပညာရှင်
 တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၈ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်ဘုရင်မ
 ကြီးကချီးမြှင့်သော သူ့ကောင်းဘွဲ့နှင့် ဆာဘွဲ့တို့ကို ငြင်းပယ်
 ခဲ့သည်။ ၂၀၀၈ခုနှစ်တွင် သူပိုင်ဆိုင်သမျှ သူ၏စာရွက်စာတမ်း
 မှတ်တမ်းများကို စာကြည့်တိုက် တစ်ခုသို့ လှူဒါန်းခဲ့သည်။
 ယခုအခါ အသက် ၈၇နှစ် ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ယော့ခွဲ
 ရှိုင်းယားနယ်တွင် နေထိုင်ပြီး စာပေများ ရေးသားလျက်
 ရှိသည်။

ဘာသာပြန်သူ၏ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

ရတနာပုံတက္ကသိုလ်မှ အင်္ဂလိပ်စာပေနှင့် ဘာသာစကား အထူးပြုဖြင့် ၂၀၁၈ တွင် ဝိဇ္ဇာ(ဂုဏ်ထူး)ဘွဲ့နှင့် ၂၀၂၀ တွင် မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ပြီးမြောက်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၉ ခုနှစ်တွင် မန္တလေး တက္ကသိုလ်မှ နိုင်ငံတကာ ဆက်ဆံရေးပညာ ဘွဲ့လွန်ဒီပလိုမာကို ရရှိခဲ့သည်။ ၂၀၁၇ မှစတင်၍ Global New Light of Myanmar သတင်းစာတွင် နွယ်ဖြိုး(ချယ်ရီမြေ)ကလောင် အမည်ဖြင့်ဆောင်းပါးများ၊ဘာသာပြန်ဆောင်းပါးနှင့်ဘာသာပြန်ကဗျာများစတင်ရေးသားခဲ့သည်။ဆရာဇော်ဂျီ၏“လက်ဖက်ရည်ကြမ်းဝိုင်းနှင့်ကျွန်တော်” ရသစာတမ်းကို ဘာသာပြန်ဆိုသော ဆောင်းပါးသည် ပထမဦးဆုံး ဖော်ပြခြင်း ခံရသော ဆောင်းပါး ဖြစ်သည်။

ဘာသာပြန်သူ၏အမှာစာ

တိုင်းတစ်ပါးသား လူမျိုးတို့၏ စာပေကို ပြန်ဆိုခြင်းသည် မိမိလူမျိုးတို့၏ ကိုယ်ပိုင်စာပေ ဘဏ်တိုက်သို့ မိမိတတ်နိုင် ရာ ယူဆောင် ဖြည့်တင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ စာပေ ဝတ္ထုကို ဘာသာပြန်ဆိုရာတွင် ထိုစာပေဝတ္ထုပါ နေရာဒေသ၊ နောက်ခံ ကာလ၊ အမည်နာမများကို တိုက်ရိုက် ယူသုံးကာ ဘာသာ ပြန်ဆိုခြင်းနှင့် ၎င်းအမည်နာမ၊ ကာလဒေသတို့ကို မိမိလူမျိုး တို့နှင့် သင့်လျော်သော အမည်၊ ကာလဒေသတို့ဖြင့် အစားထိုး ၍ သင့်လျော်စွာ ဘာသာပြန်ဆိုခြင်း စသည်ဖြင့် ဘာသာ ပြန်ဆိုခြင်း နည်းလမ်းများစွာ ရှိသည်။ ဤသို့ ဘာသာပြန်ဆို ခြင်း အမျိုးမျိုးရှိသည့်အနက် ယခုစာအုပ်အား တိုက်ရိုက် ပြန်ဆိုသော နည်းကို အသုံးပြု၍ ပြန်ဆိုထားပါသည်။

ယခုစာအုပ်သည် စာပေဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် ပြောင်းလဲ သွားသော လူတစ်ယောက်အကြောင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသူသည် သာမန်လူတစ်ဦးအရပ်သားတစ်ဦးတော့ မဟုတ်ပေ။ ဤဝတ္ထု သည် ထိုအရပ်သားမဟုတ်သည့် စာဖတ်သမား တစ်ဦး အကြောင်းကို ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်သည်။ စာပေဖတ်ရှု လေ့လာခြင်းဖြင့် ဘာတွေ ဖြစ်လာနိုင်သည်၊ မည်သို့သော အကျိုးဆက်တွေ ဖြစ်နိုင်သည်၊ ဘာကြောင့် စာဖတ်ရသည် စသည်ဖြင့် မူလစာရေးသူ၏ စာပေနှင့် စာပေအပေါ် သဘော ထား အယူအဆတို့ကို ဖော်ပြထားသည့် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဖြစ် သည်။ မူလစာရေးသူသည် အောက်စဖို့ဒ် တက္ကသိုလ်တွင် စာပေနှင့်သမိုင်းပညာရှင် တစ်ဦးဖြစ်သည့်အပြင် ပြဇာတ် စာပေများကိုပါ ကိုယ်တိုင်ရေးသား ကပြတင်ဆက်နေသူတစ်ဦး လည်း ဖြစ်သည့်အတွက် စာပေ အယူအဆ စသော သုတ အပြင် ဇာတ်ကောင်စရိုက် ပီပြင်စွာ ရေးသားနိုင်မှုတို့ကိုပါ တွေ့ရှိခံစားနိုင်ပေသည်။ ဤဝတ္ထုဇာတ်လမ်းတွင်ဇာတ်ကောင် အနည်းငယ်ဖြင့်သာ ဖွဲ့စည်းထားသောကြောင့် စာဖတ်သူ အတွက် ရှင်းလင်းသော ရသနှင့် သုတအမြင်ကိုပါ ရရှိနိုင်ပေ သည်။

ဤဝတ္ထုကို ဘာသာပြန်ခြင်းသည် မြန်မာပေစာပေ
 ဘဏ်တိုက်သို့ မြို့တစ်မှန်မျှသော စာပေကို ယူဆောင်နိုင်ပါ
 စေ ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ထားသကဲ့သို့ စာဖတ်သူအတွက်
 အနည်းငယ်သော စာပေအမြင် တစ်ခု တိုးပွားပါစေ၊ ခံစားမှု
 ရသတစ်ခု ရရှိပါစေဟု ရည်မှန်းကာ ပြန်ဆို တင်ပြလိုက်ခြင်း
 ပင် ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းအရာ အချက်အလက်တစ်ခုခု
 အားနည်းချက်ရှိခဲ့ပါသော် မူရင်းစာရေးသူ၏ အားနည်းချက်
 မဟုတ်ပဲ ဘာသာပြန်ဆိုသူ၏ အားနည်းချက်သာ ဖြစ်သဖြင့်
 ဖြည့်စွက်ဖတ်ရှုကြပါရန်လည်းလေးစားစွာတိုက်တွန်းအပ်ပါ
 သည်။

ဝင်ဆာနန်းတော်၏ နိုင်ငံတော် ညစာစားပွဲ အခမ်းအနားတွင်
 ဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးနှင့် ဘုရင်မကြီးက
 ဦးဆောင်၍ တော်ဝင်မိသားစုဝင်များက တန်းစီ လိုက်ပါလာ
 ကာ ဝါတာလူး ခန်းမဆောင်သို့ တစ်လှမ်းချင်း ဦးတည်လာခဲ့
 ကြသည်။

မှူးမတ်ဗိုလ်ပါ အလယ် ဖြတ်သန်းရင်း ဘယ်ညာ
 နှစ်ဖက်စလုံးကို ပြုံးပြကာ “တို့သမ္မတကြီးကို စာရေးဆရာ
 ဂျင်းဂျဲနက် အကြောင်း မေးရဦးမယ်” ဟု ဘုရင်မကြီးက
 ရုတ်တရက် ဆိုလိုက်သည်။

“ဪ... ဟုတ်ကဲ့”

ဟု ပြင်သစ်သမ္မတကြီးက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

ထိုစဉ် တီးဝိုင်းက ပြင်သစ် နိုင်ငံတော် သီချင်းနှင့် ဗြိတိန် နိုင်ငံတော် သီချင်း တီးမှုတ်သဖြင့် စကားစ ပြတ်သွားခဲ့သည်။ သို့သော် နေရာအသီးသီး ယူပြီးသည်နှင့် ဘုရင်မကြီးက စကားစ ပြန်ကောက်တော့သည်။

“လူတွေပြောကြတာတော့ သူက ဟိုမိုတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်တဲ့အပြင် အကျဉ်းထောင်ထဲမှာပဲ အချိန်ကုန်ရလောက်အောင် တော်တော် ဆိုးနေသလား၊ ဒါမှမဟုတ် လူကောင်းသူကောင်း ထဲကပဲလား”

ဘုရင်မကြီးက စွပ်ပြုတ် တစ်ဇွန်း သောက်ရင်း ဆိုသည်။

“ဪ... ဒီထိပ်ပြောင် စာရေးဆရာအကြောင်း ငါ့ဆီ ဘာမှအစီရင်ခံထားကြပါလား” ဟု တွေးရင်း ပြင်သစ် သမ္မတကြီးက သူ့ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးကို ကျီးကန်းတောင်းမှောက် ရှာတော့သည်။ ဆိုးသည်မှ သူ့ဝန်ကြီးသည် ခရစ်ယာန် ဂိုဏ်း ချုပ်ကြီးနှင့် စကားလက်ဆုံကျနေခြင်းပင်။

“ဂျင်းဂျဲနက် ကို သမ္မတကြီး သိတယ် ဟုတ်”

ဘုရင်မကြီးက ပြင်သစ် ဘာသာ စကားဖြင့် ဆက်ပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ သိပါတယ်”

“သူ့အကြောင်းက စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလို့လေ”

“ဟုတ်လား”

သမ္မတကြီးတစ်ယောက် စားလက်စကို ချလိုက်ရ ပါပြီ။ “ကုန်ခဲလိုက်သည့် ညနေ” ဟု တွေးရင်း စကား စရ တော့သည်။

ပြဿနာကိုခွေးများက စခြင်းဖြစ်သည်။ ပုံမှန်အတိုင်း ဆိုပါက သူတို့သည် ခြံအတွင်းမှာ ရှိနေကြသည်။ အရှေ့ဘက် ထွက်မည်ဆိုလျှင် တံခါးမှူးက ဖွင့်ပေးနေကျ ဖြစ်သည်။ ယနေ့ မှ ထူးထူးဆန်းဆန်း ထိုးဟောင်နေကြသည်။ ခြံအတွင်း၌ တစ်ခုခုကိုတွေ့ကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးရင်း ဘုရင်မ ကြီးက လှမ်းကြည့်မိသည်။

တွေ့ပါပြီ ဝက်စမင်စတာမြို့တော်နယ်လှည့် စာကြည့် တိုက် ကားက မီးဖိုချောင်နား ထိုးရပ်ထားသည်။ ဘုရင်မ ကြီးကိုယ်၌ကလည်း ယခုလိုနယ်လှည့်စာကြည့်တိုက် ကားမျိုး မမြင်ဖူးခဲ့ပါ။ သူမ၏ ခွေးများကလည်း ထိုနည်းတူစွာ။ ခွေး များ အဟောင်ရပ်အောင် မလုပ်နိုင်မည့် အတူတူ စာကြည့် တိုက်ကားထဲ ဝင်၍ တောင်းပန်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကားမောင်းသမားက သူမကို ကျောပေး ထိုင်နေပြီး စာအုပ်တစ်အုပ်ကို စင်တင် အမှတ်အသား ကပ်နေသည်။ ဆံပင်အဝါရောင်ရှိပြီး အဖြူရောင်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထားသည့် တစ်ဦးတည်းသော စာအငှားသမား တစ်ယောက်ကလည်း စာအုပ်စင်တွေကြားမှာ စာဖတ်နေသည် ဖြစ်ရာ ဧည့်သည် အသစ်ကို မည်သူမျှ သတိမထားမိပေ။

“အဟမ်း အဟမ်း” ဟု အသံပြုရင်း “ဒီခွေးသံတွေ ဆူညံနေတာအတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူး” ဟု ပြောလိုက်ရာ ကားဆရာမှာ လန့်ဖျပ်ပြီး ထလိုက်သည်။ ထိုစဉ် သူ ခေါင်းနှင့် စာအုပ်စင် တိုက်မိပြီး ကောင်လေးလည်း ဟန်ချက်ပျက် သွားကာ ဓာတ်ပုံနှင့် ဖက်ရှင် စာအုပ်စင်ကို တိုက်မိပြန် သည်။

ဘုရင်မကြီးကလည်း ကားထဲမှ ခေါင်းထွက်ပြီး
 “ဟဲ့... ခွေးကောင်တွေ တိတ်တိတ်နေစမ်း”

ဟု ကားဆရာ ဖြစ်သည့် စာကြည့်တိုက်မှူးနှင့် ကောင်လေးတို့ စာအုပ် ပြန်ကောက်ချိန်ရရန် အချိန်ပေးသည့် အနေနှင့် ဟန်ကိုယ်ဖို့ လုပ်လိုက်သည်။

“တို့ မင်းကို အရင်က ဒီမှာ တွေ့နေကျ မဟုတ်ဘူး ထင်တယ်၊ မစ္စတာ...”

ဘုရင်မကြီး၏ စာဖတ်ခရီး

“ဟပ်ချင်ပါ အရှင်မ၊ ကျွန်တော်မျိုး ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ဒီမှာ ရှိပါတယ် ခင်ဗျာ”

“ဟုတ်လား၊ တို့ မသိခဲ့ဘူးကွယ်၊ အဝေးက ထင်ရဲ့”

“ဝက်စမင်စတာကပါပဲ အရှင်မ”

“ပြီးတော့ မင်းကကော”

“နေ့မန် လို့ ခေါ်ပါတယ် အရှင်မ၊ နေ့မန် ဆီးကင်းပါ”

“အလုပ်က”

“စားဖိုဆောင်မှာပါ အရှင်မ”

“ဟုတ်လား၊ အင်း... စာဖတ်ချိန် ရတယ်လား”

“အဲလိုရယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး အရှင်မ”

“တို့လည်း အတူတူပါပဲကွယ်၊ ကဲပါလေ ရောက်လက် စ နဲ့တော့ စာအုပ်တစ်အုပ်လောက် ငှားဦးမှပါပဲ”

မစ္စတာ ဟပ်ချင် ကတော့ ကျေနပ်နေသည်။

“မင်း တို့ကို ညွှန်ပေးနိုင်တာ ရှိလား”

“အရှင်မ ဘယ်လို စာအုပ်မျိုး ကြိုက်လဲ ခင်ဗျာ”

ဘုရင်မကြီးတစ်ယောက် ဆွံ့အသွားသည်။ စာဖတ်ခြင်းကို စိတ်ဝင်စားမှု နည်းခဲ့သည့်အတွက် မည်သည့် စာအုပ်ကို ကြိုက်ပါသည်ဟု ဖြေရခက်နေသည်။ စာမဖတ်ဖူးသည် မဟုတ်ပါ။

ဖတ်တော့ဖတ်ခဲ့သည်။ စာဖတ် ဝါသနာသည် သူမကိစ္စ မဟုတ်
ဟု ထင်မှတ်ထားခဲ့သည်။ သူမထံ၌ ဝါသနာ ဟူ၍ မရှိခဲ့ပေ။

မြင်းစီးခြင်း၊ နှင်းဆီ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ စစ်တုရင် ကစား
ခြင်း၊ မုန့်ဖုတ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ဝါသနာပါတာလား။ ထိုသို့
လည်း မဟုတ်ပြန်။ ဝါသနာ ဆိုသည်ကား အကြိုက်ပါသည်။
အကြိုက်ရှိခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ ကိုယ့်အကြိုက် ရှိခြင်းက
လူတွေနှင့် ဝေးစေသည်ဟု သူမအနေဖြင့် ထင်မှတ်ထားခဲ့
သည်။

သူမက လူတွေအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားဖို့ထက်
သူမကိုသာ လူတွေက စိတ်ဝင်စားကြဖို့ ဖြစ်သည်ဟု တွေး
မိသည်။ စာဖတ်ခြင်းကလည်း ထိုနည်းတူပင်။ ထို့အတွက်
ကြောင့် စာအုပ်စင်တွေကြား လှည့်လည်ကြည့်ရင်း အချိန်ဖြုန်း
နေသည်။

“တို့မှာ စာကြည့်တိုက်ကတ်တော့ မရှိဘူး၊ ငှားလို့
ရပါ့မလား”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး အရှင်မ ငှားလို့ ရပါတယ်”

“တို့က ပင်စင်စားနော့”

ဟု လှည့်ပတ်ပြောသော်လည်း အကြောင်းမထူး။

“အရှင်မ ကြိုက်တဲ့ စာအုပ် ခြောက်အုပ်ထိ ငှားနိုင် ပါတယ် ခင်ဗျာ”

“ဘုရားရေ၊ ခြောက်အုပ်တောင်တဲ့လား”

ထိုစဉ် အဝါရောင် ဆံပင်နှင့် ကောင်လေးက သူ့ အကြိုက် ရွေးပြီး စာကြည့်တိုက်မှူးထံ တံဆိပ်တုံး ထုဖို့ ပေး နေသည်။ အချိန်ဖြုန်းသည့် အနေနှင့် သူ့စာအုပ်ကို ကောက် ကြည့်လိုက်သည်။

“မစ္စတာ ဆီးကင်း က ဘာတွေ ရွေးထားပါလိမ့်”

သည်လို မေးလိုက်ခြင်းက သူ့မျှော်လင့်ထားသည့် အဖြေရလိမ့်မည် အထင်နှင့် မေးလိုက်ခြင်းပင်။ သို့သော် သူမ ကိုယ်၌က မည်ကဲ့သို့ မျှော်လင့်ထားသည်ကို မသေချာပေ။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ သူမ မျှော်လင့်ထားသည့်အရာ မဟုတ်သည် က အသေအချာပင်။

“အိုး... စီဆယ်လ်ဘီတန် ဆိုပါလား၊ မင်း သူ့ကို အပြင်မှာ သိသလား”

“မသိပါဘူး အရှင်မ”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ မသိလောက်ဘူးလေ၊ မင်းက ငယ် သေးတာကိုး၊ သူက အရင်တုန်းက ဒီနားပတ်လည်မှာ ရှိနေကျ။

ဟိုနား ရပ်လိုက်၊ ဒီနား ရပ်လိုက်၊ ဟိုနား ဓာတ်ပုံတစ်ချပ် ချပ်၊
ဒီနား ဓာတ်ပုံတစ်ချပ်ချပ်နဲ့၊ ခုတော့ သူက စာအုပ်တစ်အုပ်
တောင် ထွက်လာပြီပေါ့”

“အများကြီး ထွက်ထားပါတယ် အရှင်မ”

“ဟုတ်လား၊ ဒါဆို အနှေးနဲ့ အမြန် သူ့အကြောင်း
တွေ ကြားရတော့မယ် ထင်တယ်”

စာအုပ်ကို ဟိုလှန်ဒီလှန် ကြည့်ရင်း-

“ဒီထဲမှာ တို့ပုံ ပါမယ် ထင်တယ်။ ဟော... တွေ့ပြီ
ဒီပုံလေ၊ သူက ဓာတ်ပုံဆရာလည်း ဟုတ်သလို၊ ဒီခိုင်းလည်း
ဆွဲတယ်၊ အိုကလာဟိုးမားလိုမျိုးလေ”

“အဲဒါ My fair lady ဖြစ်မယ် ထင်တယ် အရှင်မ”

“ဪ...ဟုတ်လား”

အမြင်မတူကွဲပြားခြင်းကို ဘုရင်မကြီးတစ်ယောက်
အခုမှ ကြုံဖူးခြင်းပင်။

“မင်းအလုပ်က ဘယ်မှာလဲ”

စာအုပ် ပြန်ချရင်း ဘုရင်မက မေးလိုက်သည်။

“စားဖိုဆောင်မှာပါ အရှင်မ”

ဘုရင်မသည် သူမ၏ ပြဿနာကို မဖြေရှင်းရသေး
ပေ။ စာအုပ်တစ်အုပ်မှ မငှားဘဲ ထွက်သွားပြန်လျှင် ၎င်း၏

ဘုရင်မကြီး၏ စာဖတ်ခရီး

စာကြည့်တိုက်တွင် စာအုပ်မစုံလင်၍ ဖြစ်မည်ဟု တွေးရင်း မစ္စတာဟပ်ချင် တစ်ယောက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နိုင်ကြောင်း တွေးပူမိပြန်သည်။ သည်လိုနှင့်စင်ပေါ်မှ စာအုပ်အများကြီးကြား တွင် ရင်းနှီးနေသည့် စာရေးဆရာအမည်နှင့် စာအုပ်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“အိုင်ဗီကက်ပ်တန်ဘားနက် ဆိုပါလား၊ ဒါ ငါဖတ်နိုင်တယ်”

ဟု တွေးရင်း စာအုပ်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး မစ္စတာ ဟပ်ချင်ကို တံဆိပ်တုံးထုဖို့ ပေးလိုက်သည်။

“ဆိုးလိုက်တာ၊ ၁၉၈၉ ခုနှစ်က နောက်ဆုံး ပုံနှိပ်တာပါလား”

စာအုပ်ကို ဖွင့်မဖတ်ခင် မယုံသလိုလို ဖြစ်သွားသည်။

“နာမည်ကြီး စာရေးဆရာမတော့ မဟုတ်ဘူး၊ အရှင်မ”

“ဟင်... ဟုတ်သလား၊ တို့သူ့ကို မြို့စားကတော်ဘွဲ့ ပေးဖူးတယ်လေ”

“အဲဒီလို သူကောင်းပြုရုံနဲ့ စာဖတ်သူရင်ထဲ ရောက်မသွားဘူး အရှင်မ”

ဟု မစ္စတာ ဟပ်ချင် ပြောဖို့ ပြင်မိသေးသည်။
 စာအုပ်အဖုံး နောက်က စာရေးဆရာမ ပုံကို ကြည့်
 ရင်း ဘုရင်မက-

“အင်းအင်း၊ တို့မှတ်မိပြီ၊ ဆံပင်ပုံစံ ကောက်ကောက်
 လေးနဲ့ တစ်ယောက်လေ”

ဟု ပြုံးပြီး ပြောသည်။ မစ္စတာ ဟပ်ချင် က ဘုရင်မ
 ပြန်လည်ထွက်ခွာတော့မည်ကို သိလိုက်ပါပြီ။

ဘုရင်မက နှုတ်ဆက်သွားသည်။

စာဖတ်သူ၊ ငှားသူများ ပြန်တော့မည် ဆိုလျှင်
 အမြဲ ဦးညွတ်ရမည်ဟု ဆိုထားသဖြင့် မစ္စတာ ဟပ်ချင် က
 ဦးညွတ် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ဘုရင်မကြီးသည်လည်း
 လာရာလမ်းအတိုင်း သူမ၏ ခွေးများနှင့်အတူ ပြန်သွားသည်။
 နော်မန်လည်း စီဆယ်လ်ဘီတန် စာအုပ်ပိုက်လျက် ပြန်သွား
 သည်။ စားဖိုဆောင်ထဲ ပြန်မဝင်ခင် စီးကရက် တစ်ဖွာ နှစ်ဖွာ
 အရင်ဖွာပြီးမှ ဝင်သွားသည်။

မစ္စတာ ဟပ်ချင် လည်း ကားတံခါးများ ပိတ်၍ ပြန်
 ခဲ့သည်။ အိုင်ဗီကက်ပီတန်ဘားနက် ၏ ဝတ္ထုကို ငှားသွားသည့်
 ကိစ္စအား လမ်းတွင် စဉ်းစားလာသည်။ သူ့အနေဖြင့် ဘုရင်မ
 ကြီးနှင့်တွေ့တွေ့ချင်း စာအုပ်ငှားလိုက်နိုင်ခြင်းသည် အခြေအနေ

ဘုရင်မကြီး၏ စာဖတ်ခရီး

ကောင်း တစ်ခု ဖြစ်သည်။ စာကြည့်တိုက် ကောင်စီသည် ရွှေလျားစာကြည့်တိုက် အစီအစဉ်ကို ဖြုတ်ချင်နေသည်။ ထိုအခိုက်တွင် ဘုရင်မကြီးကဲ့သို့ အထူးဧည့်သည်တော် ရောက်လာခြင်းသည် သူ့အလုပ်ပြုတ်မည့် အရေးကို တစ်နည်းနည်းနှင့်တော့ ကာကွယ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ကားမောင်းရင်း တွေးနေမိသည်။

“တို့ဆီမှာ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်းလာတဲ့ ရွှေလျား စာကြည့်တိုက် ရှိတယ်”

ဘုရင်မက သူမ၏ ကြင်ရာတော် မင်းသားကို ပြောသည်။

“ကောင်းသားပဲ၊ ခုထိ ရှိနေသေးတာပဲ”

“အိုကလာဟိုးမားကို မှတ်မိလား”

“မှတ်မိတယ်လေ၊ တို့ လက်ထပ်တုန်းကပေါ့၊ တိတိကျကျ ပြောရရင် ဆံပင်ရွှေရောင်နဲ့လေ”

“အဲဒါ စိဆယ်လ်ဘီတန် လား”

“ဒါတော့ မသိဘူး၊ သူ ဟုတ်မယ် မထင်ဘူး၊ ဖိနပ်စိမ်းတွေနဲ့လေ”

“အင်း... မဆိုးပါဘူး”

“ဒါထက် အဲဒါက...”

“စာအုပ်လေ၊ ကျွန်မငှားလာတာ”

“သေပြီ ထင်တယ်”

“ဘယ်သူတုံး”

“ဘီတန် ဆိုတဲ့ သူလေ”

“အင်း... ဟုတ်မယ်”

“သူပုံတွေကတော့ မဆိုးရှာဘူးပဲ”

“ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ကြည်လင်သော နံနက်”

ဟုဆိုရင်း သူကတော့ အိပ်ရာဝင်သွားသည်။ ဘုရင်မ ကြီးကတော့ စာဖတ်ပြီး ကျန်ခဲ့သည်။

လာမည့် အပတ်တွင် အပျိုတော် တစ်ယောက်အား သူမကိုယ်စား စာအုပ်အပ်ခိုင်းဖို့ စဉ်းစားထားသည်။ သူမ ကိုယ်၌ကလည်း ကိုယ်ရေးအတွင်းဝန်နှင့် အလုပ်တွေ ပိနေ သည်။ လမ်းသုတေသနနှင့် ဆက်စပ်၍ သွားရောက် ကြည့်ရှုရ မည့် တာဝန် ရှိသော်လည်း “ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဖြစ်၍ စာအုပ် အပ်ရ ဦးမည်” ဟု ဆိုကာ ထွက်သွားသည်။

အလုပ်ကြီးအကိုင်ကြီး လုပ်ရတော့မည်ဟု မျှော်မှန်း ထားသည့် နယူးဇီလန်သား ဆာကောဗင် စကက်ချာဒ် သည်

ကိုယ်ပိုင် စာကြည့်တိုက်တွင် ပြည့်စုံပါလျက် ရွှေလျား စာကြည့်တိုက်သို့ သွားသည့်ဘုရင်မကြီးအကြောင်း တွေးရင်း ပစ္စည်းပစ္စယများ သိမ်းဆည်းဖို့ ကျန်နေခဲ့သည်။

ပုံမှန်ငှားနေကျ တစ်ဦးတည်းသော ပုဂ္ဂိုလ် နော်မန် ကိုတော့ တန်းတွေ ရပါသည်။ ဘုရင်မကြီးအတွက် ဆူဆူ ညံညံ ခွေးတွေ မပါတော့ ပိုသက်သောင့်သက်သာ ရှိနေသည်။

“စာအုပ်အခြေအနေ ဘယ့်နှယ်ရှိပါသလဲ အရှင်မ”
မစ္စတာ ဟပ်ချင် ကမေးသည်။

“Dame အိုင်ဗီလား၊ အင်း... နည်းနည်းတော့ ပျင်းဖို့ ကောင်းတယ်၊ လူတိုင်းလည်း ပြောကြတယ်၊ ရှင်ကောဘယ်လို ထင်လဲ”

“အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံကြေးဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်မျိုး သိပ်မဖတ်ပါဘူး အရှင်မ၊ အရှင်မရော ဘယ်လောက်ထိ ဖတ် ခဲ့သလဲ အရှင်မ”

“အို...အဆုံးထိပေါ့၊ တို့က စာဖတ်ရင် အစအဆုံး ဖတ်တတ်တဲ့ အကျင့် ရှိတယ်၊ ဒီလို အကျင့်ရအောင်လည်း ငယ်ငယ်ကတည်းက ပျိုးထောင်ခဲ့တာပဲလေ၊ စာအုပ်တို့ ပေါင်မုန့် တို့၊ ထောပတ်တို့၊ အာလူးတို့ဆိုတာ ကိုယ့်ဆီ ရောက်လာတာ နဲ့ တစ်ခါတည်း ကုန်အောင် ဖတ်ရ၊ စားရတာပဲလေ”

“တကယ်ဆို စာအုပ်ပြန် မအပ်လည်း ရပါတယ် အရှင်မ၊ မဟုတ်လည်း ဒီမှာက အရေအတွက် လျှော့ချနေ တော့ စာအုပ်စင်တွေလည်း ရှင်းနေလို့ပါ”

“မင်း ဆိုလိုတာက တို့ ဒီစာအုပ်ကို အပိုင်ရတယ် ပေါ့”

စာအုပ်ကို ဆွဲယူရင်း-

“တို့ဒီနေ့လာခဲ့တာ မှန်သွားတာပဲ၊ မင်္ဂလာ ညနေခင်း ပါ မစ္စတာ ဆီးကင်း ရေ၊ စီဆယ်လ်ဘီတန် စာအုပ်လေး ရှိရင် ထပ်ပေးပါဦး”

နော်မန်က သူ ရှာနေသည့် ဒေးဗစ်ဟော့ခ်နေး ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်ကို ပေးလိုက်သည်။

စာအုပ်ကို ဟိုလှန်ဒီလှန် ကြည့်ရင်း ပုံတချို့ သွားတွေ သည်။

“တချို့ပုံတွေ ကြည့်ရတာ ဆွဲမပြီးသေးတဲ့ ပုံပဲနော်၊ ဒါဆို လျှောက်ခြစ်ထားသလိုပဲ”

“ဒါကလည်း သူ့စတိုင်ပါ အရှင်မ၊ သူက တကယ် တော်တဲ့ အနုပညာရှင် တစ်ယောက်ပါ”

“ဒါနဲ့ မင်း စားဖိုဆောင်မှာ လုပ်တယ် ပြောတယ် နော်”

ဘုရင်မကြီး၏ စာဖတ်ခရီး

ဘုရင်မက နော်မန် ကို ကြည့်ရင်း ပြောသည်။

“ဟုတ်ပါတယ် အရှင်မ”

ဘုရင်မကြီးကတော့ စာအုပ်တစ်အုပ် ရပြီးပြီမို့ ထပ် မရှာခိုင်းလိုတော့ဟန် ရှိသည်။ သို့ပေငြား ပြီးခဲ့သည့် တစ်ပတ် ကကဲ့သို့ ဖတ်ကောင်းမည့် စာအုပ်ရှာရတာနှင့် ပတ်သက် ပြီး စိတ်ရှုပ်သလို ဖြစ်နေသည်။ ဟုတ်ပေသည်။ ပြီးခဲ့သည့် အခေါက်က မဖတ်ချင် ဖတ်ချင်နှင့် ရှုပ်ထွေး ခက်ခဲသည့် အိုင်ဗီကက်ပ်တန်ဘားနက်ရဲ့ စာအုပ်ကို ဖတ်ခဲ့ရသည်လေ။ သို့အတွက် ယခုတစ်ခေါက်ကျ နန်စီမစ်ဖို့ဒ် ရဲ့ The Pursuit of love ဆိုသည့် စာအုပ်ကို မျက်စိကျနေသည်။ စာအုပ်ကို ကောက်ကိုင်ရင်း-

“သူ့ညီမ တစ်ယောက်က Mosley ကောင်လေးနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

မစ္စတာ ဟပ်ချင် က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“သူ့ နောက်ညီမတစ်ယောက်ရဲ့ ယောက္ခမက ဝတ်လဲ တော်ထိန်း လုပ်ခဲ့ဖူးသေးတယ် မဟုတ်လား”

“အဲဒါတော့ ကျွန်တော်မျိုး မသိပါဘူး အရှင်မ”

“အင်း... နောက်တစ်ယောက်ကကျ ဟစ်တလာနဲ့ တောင် ဇာတ်လမ်း ရှိခဲ့တယ် ကြားတယ်၊ နောက်ထပ်

တစ်ယောက်ကတော့ ကွန်မြူနစ် ဆိုပဲ၊ နောက်တစ်ယောက် ထပ်ရှိသေးတယ်၊ အဲဒါ မန်စီ လားလို့”

“ဟုတ်ပါတယ် အရှင်မ”

“ကောင်းတယ်”

ဝတ္ထုများသည် ထိုကဲ့သို့ နောက်ခံအကြောင်းအရာ များနှင့် ဆက်စပ်နေခဲ့သည်။ သို့တိုင်အောင် ဘုရင်မကြီးသည် စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် မေးလျက်ပင်။ နောက်ဆုံး၌ တံဆိပ်တုံး ထုရန်အတွက် စာအုပ်အား မစ္စတာ ဟပ်ချင်ကို ပေးလိုက် တော့သည်။

The Pursuit of Love စာအုပ်ကို ရွေးလိုက်ခြင်း သည် ကောင်းသော်လည်း အလျင်စလို ရွေးလိုက်သလိုပင်။ “အင်း... ဘုရင်မကြီး တစ်ယောက်တော့ အကျိုးနည်းတော့ မှာပဲ”။ သူက တွေးလိုက်မိသည်။ တစ်ချိန်တုန်းကတော့ ဂျော့ချ် အိလိယာဒ်၊ ယခုချိန် ဟင်နရီဂျိမ်းစ် ပြောသလိုပင်။ စာအုပ် စဖတ်သည့် သူများသည် စာဖတ်ချိန်ကို ရွေးချယ်တတ်ကြ၊ ရွှေဆိုင်းတတ်ကြပြီး စာအုပ်ဖတ်ခြင်းကို အလုပ်တစ်ခုကဲ့သို့ သဘောထားတတ်ကြကြောင်းတစ်ချိန်တုန်းက ဂျော့ချ်အိလိ ယာဒ် ကပြောခဲ့ဖူးသည်။ ယခုအချိန်တွင်လည်း ဟင်နရီဂျိမ်းစ် က ပြောနေသည်။

ဘုရင်မကြီး၏ စာဖတ်ခရီး

ဆိုခဲ့သည့် အတိုင်းပင်၊ ဘုရင်မကြီးတစ်ယောက် စာဖတ်ခြင်းကို အလွန် မွေ့လျော်သွားခဲ့သည်။ တစ်ညတွင် တော့ ရေနွေးအိတ် ပိုက်ပြီး အိပ်ခန်းဘေးမှ ဖြတ်သွားခဲ့သည်။ ခဏကြာတော့ ရယ်သံ ထွက်လာခဲ့သည်။ မြို့စားကြီးလည်း မနေသာတော့ဘဲ ခေါင်းပြုကြည့်ရင်း

“အဘွားကြီး အဆင်ပြေရဲ့လား” ဟု မေးမိသည်။

“ပြေပါတယ်၊ စာဖတ်နေတာလေ” ဟု ပြောသဖြင့်

“ထပ်ဖတ်ပြန်ပြီလား” ဟု ပြောပြီး

ခေါင်းခါရင်း ထွက်သွားသည်။

နောက်နေ့ မနက်တွင် နှာစေးသလို ဖြစ်နေရာ ထိုနေ့အတွက် လုပ်စရာကလည်း မရှိသဖြင့် အအေးမိဝေဒနာ သက်သာရာသက်သာကြောင်း အကြောင်းပြ၍ အိပ်ရာထဲသာ လှဲနေတော့သည်။ ထိုကိစ္စသည် ပုံမှန်မဟုတ်သလို မှန်ကန်မှု လည်း မရှိချေ။ အမှန်က စာအုပ် ဆက်ဖတ်လို၍ ဖြစ်သည်။

“ဘုရင်မကြီး အအေးမိနေသည်” ထိုအရာမှာ နိုင်ငံ တော်ကို ပြန်ကြားသည့် သတင်း ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်က မသိလိုက်ရသည့် ကိစ္စနှင့် ဘုရင်မကြီးကိုယ်၌က မသိလိုက်ရ သည့် ကိစ္စမှာ ဘုရင်မကြီး၏ နန်းစံ သက်တစ်လျှောက် ပထမ

ဦးဆုံးသော ရက်ရှည် အနားယူခြင်း ဖြစ်ပြီး ယင်းအတွက် စာအုပ်ဖတ်ခြင်းက အကြောင်းတရား ဖြစ်နေခြင်းပင်။

နောက်တစ်နေ့တွင်တော့သူမ၏ကိုယ်ရေးအတွင်းဝန် နှင့် လူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ကိစ္စ လက်ခံ ဆွေးနွေးစရာ ရှိ သည်။

“တို့ အရင်တုန်းကတော့ ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းရယ်လို့ မဟုတ်သေးဘူး၊ ကျွန်တော်မျိုး ကျေးတော်မျိုး လို့ ခေါ်ရတာပဲ” ပြဿနာဖြစ်စေနိုင်သည် သိလျက်နှင့် မိန့်ဖူးသည်။

“ဒါကိုတော့ ပြည်သူတွေ နားလည်မှု လွဲသွားနိုင် ပါတယ် အရှင်မ၊ အရှင်မအနေနဲ့ ပြည်သူလူထုကို စော်ကား တဲ့အကြောင်းအရာ မပြုသင့်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်မျိုး ကျေးတော် မျိုး ဆိုတာက နားလည်မှု လွဲသွားစေနိုင်ပါတယ်” ဟု ကိုယ်ရေး အတွင်းဝန်က ပြောရာ-

“လူ့စွမ်းအား အရင်းအမြစ် ဆိုတာကြီးကလည်း အဓိပ္ပာယ်မရှိပါဘူးလေ၊ ဒါပေမဲ့ဒီလူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ကိစ္စ ဆွေးနွေးလက်စနဲ့ မီးဖိုချောင်မှာ လုပ်နေတဲ့ လူ့စွမ်းအား အရင်းအမြစ် တစ်ခုကို ရာထူးမြင့်ပေးချင်တယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ကို အပေါ်ထပ်မှာ တာဝန်ထမ်းပါလေ့စေ” ဟု ဘုရင်မကြီး က ပြောသည်။

ဘုရင်မကြီး၏ စာဖတ်ခရီး

ဆာကောဗင် အနေနှင့် ဆီးကင်း အကြောင်း တစ်ခါ
မျှ မကြားဖူးပေ။ သို့သော် အဆင့်ဆင့် စုံစမ်းရင်း ဆီးကင်း၏
ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကို သိရှိသွားသည်။

“ဘာကြောင့် သူ့လို ပညာအရည်အချင်းနဲ့ မီးဖိုချောင်
ထဲ ရောက်နေတာလဲ ဆိုတာ တို့ နားမလည်နိုင်ဘူး”

ဟု ဘုရင်မ က ဆိုသည်။

“သိပ်ကောင်းလွန်းတာလည်း မဟုတ်ပါလား”

အိမ်တော်ဝန်က တိုးတိုးလေး ပြောသော်လည်း
ကိုယ်ရေးအတွင်းဝန်ကတော့ ကြားသွားသည်။

“ပိန်က ပိန်သေး၊ ဆံပင်ဝါကြင်ကြင်နဲ့များ၊ စဉ်းစား
ကြည့်ပါဦးဗျာ”

“အရှင်မတော့ သဘောကျပုံ ပေါ်တယ်၊ အပေါ်ထပ်
တာဝန် ထမ်းစေတဲ့”

သို့ဖြင့် မီးဖိုချောင်ထဲတွင် ပန်းကန်များ ဆေးကြော
ရသည့် ဘဝမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ကျွတ်လွတ်သွားပြီး လူပျိုတော်
သား ဝတ်စုံကို မတော်တရော် ဝတ်ကာ နန်းတော် အပေါ်ထပ်
တွင် တာဝန်ထမ်းရသည်။ လုပ်စရာဟူ၍ မည်မည်ရရ မရှိ။
စာကြည့်တိုက်တွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ရသည်။ ဗုဒ္ဓဟူး

နေ့တွင် ဘုရင်မကြီး အားကစားဖွင့်ပွဲ သွားရသဖြင့် နန်စီမစ်ဖို့ဒ် စာအုပ်ကို နော်မန်က သွားအပ်ပေးရသည်။ နောက်ဆက်တွဲ ရှိပါက ယူလာခဲ့ရန်နှင့် အခြား ကောင်းနိုးရာရာများကိုပါ ငှား လာပေးရန် အမှာပါးလိုက်သေးသည်။

ထိုတာဝန်ကမကြီးကျယ်လှသော်လည်း သူ့အတွက် ဝန်လေးစေသည်။ အတိုင်းအတာ တစ်ခုထိ စာဖတ်သည် မှန်သော်လည်း မိမိဘာသာ အရာရာကို လေ့လာ သင်ယူခဲ့ ရသည်။ စာရေးသူက gay တစ်ယောက် ဟုတ်၊ မဟုတ် အနည်းနှင့်အများ သိနိုင်သော်လည်း တစ်ပါးသူကို စာအုပ် ညွှန်းရန်မူ သူ့အတွက် ခက်ခဲလှသည်။ ယခု အညွှန်းခံ ပုဂ္ဂိုလ် မှာ ဘုရင်မကြီး ဖြစ်နေသဖြင့် သာ၍ပင် ခက်နေတော့သည်။

မစ္စတာ ဟပ်ချင် ကလည်း ဘုရင်မကြီး တစ်ခါဆိုဖူး သော အိမ်မွေးခွေးနှင့် ပတ်သက်သည့် စာအုပ်များထဲမှ သူ ဖတ်ဖူးသည့် My Dog Tulip စာအုပ်၏ စာရေးဆရာ မစ္စတာ ဂျော့အာ အက်ကာလေး သည် gay တစ်ယောက်ဟု သူ ထင် ကြောင်း ပြောရာ

“ဟုတ်လို့လားဗျာ၊ အဲဒါထက် ဘုရင်မကြီးက ခွေး တွေ အကြောင်းလောက်သာ စိတ်ဝင်စားတာ”

ဘုရင်မကြီး၏ စာဖတ်ခရီး

ဆိုပြီး စာအုပ်များကို ဘုရင်မ စံရာ နန်းတော် အပေါ် ထပ်သို့ သယ်သွားသည်။ သူ့ကို အများသူငါရှေ့ တတ်နိုင် သလောက် ရှောင်နေရန် ပြောထားသဖြင့် မြို့စားကြီး လာလျှင် လည်း ဗီရိတေကြား ပုန်းနေရတတ်သည်။ ယခု မြို့စားကြီးနှင့် ပက်ပင်း တွေ့ခဲ့ရသည်။

“ညနေက ဒီသတ္တဝါလေးကို တွေ့ခဲ့သေးတယ်။ ဆံပင် ဝါကြင်ကြင်နဲ့ လူပျိုတော်သားလေးလေ”

မြို့စားကြီးက ဆိုသည်။

“ဪ... အဲဒါ နော်မန် ဖြစ်မယ်။ သူ့ကို ရွှေလျား စာကြည့်တိုက်မှာ တွေ့ခဲ့တာ၊ အရင်က စားဖိုဆောင်မှာ လုပ် တာ”

“ဒါဖြင့် ဘာလို့ သူက ခု ဒီရောက်နေရတာ တဲ့လဲ”

“သူက စာအတော် ဖတ်လို့လေ”

“စာလား ဖတ်ရမှာပေါ့၊ အင်း... စာဖတ်တဲ့ ပုံပါပဲ”

“Tulip တဲ့၊ ရယ်စရာ ကောင်းတဲ့ ခွေးနာမည်ပဲ”

ဘုရင်မက နော်မန်ကို နောက်နေ့တွင် ပြောပြသည်။

“အဲဒါ ဝတ္ထုဖြစ်မယ် ထင်တယ် အရှင်မ၊ သူက အယ်လ်ဇေးရှင်း အမျိုးအစား ခွေးတစ်ကောင်ပဲ မွေးဖူးတာ၊ အမှန်တော့ ဒီစာအုပ်က အတ္ထုပ္ပတ္တိဟန် ဝတ္ထုပါ အရှင်မ”

“အို... ဘာလို့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဆန်နေရတာလဲ”

ဆက်ဖတ်ကြည့်ရင် သိလိမ့်မည် ဟု နော်မန်၏ အတွေးထဲတွင် ပေါ်လာသော်လည်း ထုတ်မပြောပေ။

“သူ့မိတ်ဆွေတွေက ခွေး မချစ်တတ်လို့ပါ အရှင်မ”

“အဲဒီ ခံစားချက်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ကိုယ်ချင်း စာတယ်”

နော်မန် က အလိုက်သင့်ပင် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက် သည်။ ဘုရင်မသည်လည်း နော်မန် ယူလာပေးသည့် စာအုပ် အတွက် ကျေနပ်နပ် ပြုံးနေသည်။ သူမ၏ အခြားသော ကျွန်တော် ကျေးတော်များ၏ အပြုအမူနှင့် တူသလို ဖြစ်မည် ဟု ထင်သော်လည်း နော်မန်သည် အခြားသူများနှင့် မတူပါ။ နော်မန်သည် နော်မန်သာ ဖြစ်သည်။ မတုန်မလှုပ် နေတတ် သော နော်မန်၏ ဟန်ပန်အမူအရာသည် ဘုရင်မကြီးအတွက် အပြည့်အဝတော့ ကျေနပ်စရာ မရှိ။ သူမ၏ ထီးဟန် နန်းဟန် များသည် ရှေးကျနေပုံ ပေါ်နေပါသည်။ သူမသည် ဘုရင်မကြီး တစ်ပါး ဖြစ်နေသော်ငြား ဧရာထောက်နေသော အမျိုးသမီး

ပင်။ အဘွားအရွယ် အမျိုးသမီးများနှင့် ဆက်ဆံခြင်းအား တိုင်နီဆိုက် ဘိုးဘွားရိပ်သာမှာကတည်းက နော်မန် အတွက် အခက်အခဲ မရှိပေ။ ဘုရင်မကြီးသည် နော်မန်၏ အလုပ်ရှင် ဖြစ်ပြီး သူမမွေးခင်ကတည်းက ဘုရင်မကြီးသည် စာဖတ်ပြီးသား ပင်။ သို့သော် ၎င်းစာဖတ်မှုတွေက သူမအတွက် အလဟဿ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဘုရင်မကြီးသည် ရှေးရိုးဆန်လွန်းပြီး စာဖတ်မည် ဆိုလျှင် တော်ဝင်စာကြည့်တိုက်တွင်သာ ဖတ်ရမည်ဟု ထင် နေသည်။ တော်ဝင်စာကြည့်တိုက်ဟု အမည်တွင်သော်လည်း စာအုပ်တွေ စိထားရုံက လွဲ၍ မပိုပေ။ ရာဇသံ ရွှေပေလွှာများ၊ နယ်နိမိတ် သတ်မှတ်ချက် ပြန်တမ်းများ၊ ကျမ်းစာများ၊ တော်ဝင် လက်ထပ်မိန့်များ သိမ်းဆည်းထားပြီး ဖတ်၍ကောင်းသည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို အလွယ်တကူ လက်လှမ်းယူနိုင်သော နေရာတစ်ခု မဟုတ်ပေ။ ရှိသည့် စာအုပ်တွေကိုလည်း ဖတ်ဖို့ မဆိုထားနှင့် ထိဖို့ပင် မလွယ်။ ထိုစာအုပ်များကို မှန်စီရွှေချ၍ သိမ်းထားသည်။ စာပေတန်ဖိုးတွေ အလဟဿ ဖြစ်ကုန်ကာ စာဖတ်ဖို့ စိတ်ပင် ပျောက်သွားနိုင်သည်။ သို့သော် ဘုရင်မကြီး က ထိုနေရာတွင် ဖတ်စရာ ရှိသည် ဆိုပြီး သွားခဲ့လေသည်။

နန်စီမစ်ဖို့ဒ် ၏ Love in a Cold Climate ဖတ်ပြီး ၎င်းစာရေးဆရာမ၏ အခြား နောက်ဆက်တွဲများကို အရှာ

ခိုင်းနေသည်။ အမှန်က ထိုစာအုပ်များမှာ သူမ၏ ဖတ်ပြီးသား စာအုပ်စာရင်းတွင် ရောက်နေပြီးဖြစ်ပြီး အံ့ဆွဲတွင်း သိမ်းထားသည်။ စာအုပ်တွေ မရသေးခိုက် နော်မန် ယူလာသော My Dog Tulip ဖတ်နေသည်။ (ယခုတစ်ကြိမ်တွင်တော့ စာရေးဆရာကိုသူတွေ့ဖူးလား၊ မတွေ့ဖူးလားစဉ်းစားမနေတော့ပေ။) စာအုပ်ပါ ခွေးလေးတွေက သူမကိုယ်ပိုင် ခွေးလေးတွေထက် အနည်းငယ် အရေအတွက်များရုံသာ ရှိပြီး လူသိပ်မသိပေ။ ဆက်ဖတ်ရင်း စာရေးသူတွင် ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိရှိကြောင်း သိလာသဖြင့် လန်ဒန် စာကြည့်တိုက်သို့ နော်မန်ကို အရှာခိုင်းလေသည်။ လန်ဒန် စာကြည့်တိုက်ကြီး၏ နာယက ဖြစ်နေသော်လည်း သူမကိုယ်တိုင် စာကြည့်တိုက်ထဲ ခြေမချဖူးပေ။ နော်မန်လည်း မရောက်ဖူးပေ။ သို့သော် စာကြည့်တိုက်ထဲ ရောက်သွားသောအခါ ဤကဲ့သို့ အံ့ဩဘနန်းဖြစ်ဖွယ် စာကြည့်တိုက်သည် ယခင်က စာအုပ်ထဲတွင်သာ တွေ့ဖူးဖတ်ဖူးသည့် စာကြည့်တိုက်မျိုးပင်။ မြောက်မြားလှသည့် စာအုပ်စင်ဝင်္ဂါပါ ကြားထဲတွင် စာအုပ်တွေ ငှားနိုင်ပါလား ဟူသည့် အတွေးများနှင့် လှည့်လည်ရင်း ပျော်မြူး ဝမ်းသာနေမိသည်။ သူ့အပျော်များသည် ဘုရင်မကြီးထံသို့ ကူးစက်သွားပြီး နောင်အခါတွင်

ဘုရင်မကြီး၏ စာဖတ်ခရီး

ဘုရင်မကြီးကိုယ်တိုင် လိုက်ပါမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ရသည့် အထိပင်။

အက်ကာလေး၏ ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဖတ်ရင်း စာရေးသူ၏ဘဝသည် ဝမ်းနည်းစရာများနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်ဟု ဘုရင်မကြီးကိုယ်ချင်းစာမိသွားသည်။ စာရေးသူသည် homosexual တစ်ယောက် ဖြစ်ခြင်းနှင့် BBC တွင် လုပ်ဖူးခြင်းက သူမအတွက် စိတ်ဝင်စားစရာ မဟုတ်တော့ပါ။ စာရေးသူ၏ ခွေးများ အကြောင်းကတော့ စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်နေပါသည်။ ခွေးများအား တရားလွန် အလိုလိုက်ခြင်း ကိစ္စမှာ သူမအတွက် အလွန်ပင် ထူးဆန်းနေသည်။ ထိုသို့သော ကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ စာအုပ်တွင် ပြောထားသကဲ့သို့ သူမ၏ နန်းတော်အစောင့်များအား မည်သို့လွယ်လွယ် ပြောရမည်နည်း။ ဆိုသည်မှာတော့ ထူးဆန်းနေသည်။ ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ယခုထက် ပိုသိချင်သော်လည်း ခေါ်ပေးဖို့ရန်အတွက် ခက်နေသည်။

အီးအမ်ဖော်စတာလည်း စာအုပ်ထဲမှာပါလာသည်။ သူနှင့်အတူ တစ်နာရီခွဲစာ တွေ့ဆုံခဲ့ဖူးကြောင်း မှတ်မိသွားသည်။ ကြွက်ကလေးနဲ့ တူပြီး ရှက်တတ်သော၊ စကားပြောရာတွင် တိုးတိုးလေးနှင့် နည်းနည်းလေးသာ ပြောတတ်